

תת"ע (עכו) 11733-06-25 - מדינת ישראל נ' רפעאת המאם

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 11733-06-25 מדינת ישראל נ' המאם
תיק חיצוני: 10160578224

לפני כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

מאשימה
נגד מדינת ישראל

נאשם
החלטה רפעאת המאם

1. לפניי למעשה בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטתי מיום 21.10.25, הדוחה את בקשת המבקש לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו, ביום 15.9.25.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 18.4.24 של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בעת שהרכב היה בתנועה, בניגוד לתקנה 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.
3. ביום 15.9.25 התקיימה ישיבת הקראה, אליה המבקש לא התייצב על אף זמן כדיון, כעולה מאישור המסירה שצורף לכתב האישום ובהתאם, הורשע ונגזר דינו.
4. ב"כ המבקש הגיש בקשה לביטול גזר הדין ביום 21.10.25, אשר נדחתה בהחלטתי מאותו יום, לאחר שקבעתי כי הבקשה אינה מגלה התייחסות לחתימת המבקש על אישור המסירה לזימון לדיון ולא פורטו טענות הגנה.
5. בו ביום, הוגשה הבקשה דן, בה חזר ב"כ המבקש על הטענות שעלו בבקשה לביטול גזר הדין. ב"כ המבקש טען כי המבקש לא קבל לידו את ההזמנה לדיון מאחר וההזמנה נשלחה למשרדו, אך בטעות ובתום לב, מזכירו לא רשם את מועד הדיון ביומן המשרד וכתוצאה מכך, לא התייצב המבקש לדיון במועדו. לטענת ב"כ המבקש, תחילתו של הליך זה בבקשה להישפט שהגיש המבקש במועד, שכן יש בפיו הגנה טובה כנגד ביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, ובכלל זה, העובדה כי השוטר לא ציין בדו"ח כמה זמן נהג אחרי הנהג, מאיזה מרחק הבחין בעבירה ולא ציין מקום זמנים מדויקים לביצוע העבירה. בנוסף לטענתו, ישנם כשלים נוספים בדו"ח אותם יפרט במסגרת הדיון.

6. חרף החלטתי מיום 22.10.25, לא הוגשה תגובה מטעם המשיבה.
7. לאחר שעיינתי בטענות המבקש, מצאתי כי דין הבקשה להידחות, גם בהיעדר תגובת המשיבה.
8. בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני התנאים החלופיים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01, **איטליא נ' מ"י**, נז" (6) 793 (להלן: עניין איטליא); רע"פ 7709/13, **סאסי נ' מ"י**, ניתן ביום 28.11.2013). בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, הבקשה תוגש תוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.
9. לעניין זה ראו גם רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי: **"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982"**.
10. בע"פ 6920/07 **אורי חסון נ' מדינת ישראל** (נבו 4.9.2007) שניתן ע"י בית המשפט העליון, נקבע כי **"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך (ראו ע"פ 1057/96 אמסלו נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(5), 160) או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה (ראו מ"ח 7929/96 כוזלי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג (1), 529)"**.
11. ב"כ המבקש אינו חולק על קבלת הזימון לדיון בעניינו של המבקש וטוען כי המבקש לא התייצב לדיונו, בשל טעות משרדית של ב"כ המבקש ברישום מועד הדיון. כלל ידוע הוא כי אין במינוי סנגור על מנת להסיר מהנאשם כל חובה בנוגע להליך המתנהל נגדו. כך מצופה מנאשם כי יעקוב אחרי הדיונים בעניינו ולו במידה מינימאלית (ראו למשל, עפ"ת (מחוזי חיפה) 64563-09-25 **נהאד זעיר נ' מדינת ישראל** (נבו 28.10.2025), עפ"ת (ירושלים) 73089-07-23 **אבו דהוק נ' מדינת ישראל** (נבו, 22.01.2024) ועפ"ת (חיפה) 74929-05-25 **בן שלוש נ' מדינת ישראל** (נבו, 12.06.2025)). המבקש קיבל זימון לדיון בכתובת לקבלת משלוח דואר אותה עדכן במסגרת בקשתו להישפט וידע על מועדו ואי התייצבותו של בא כוחו למועד הדיון בעניינו אינה מהווה טעם מוצדק לאי התייצבותו לדיון בעניינו ואין בה כדי לפטור אותו מחובתו לדאוג לעניינו ולעקוב אחר קבלת זימון למשפט ומועד המשפט אותו ביקש. המבקש כשל מלודא שבא כוחו יתייצב לדיון בעניינו. (ראו לעניין זה עפ"ת (מחוזי חיפה) 74929-05-25 **גולן בן שלוש נ' מדינת ישראל** (נבו 12.6.2025)). בנסיבות אלה, אין למעשה סיבה לאי התייצבות הנאשם לדיון.

12. מעבר לאמור, המבקש לא הצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו. המבקש לא העלה טענה מהותית לעניין ביצוע העבירה ולא התרשמתי כי דין ענייני היה מביא לזיכוי המבקש. **"ככלל, על מנת לבטל פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם, משום חשש לעיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להוביל לשינוי תוצאות פסק דינו"** (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (נבו 27.5.2018)).

13. יפים, בהקשר זה, הדברים שנאמרו בעניין איטליא, בעמוד 802:

"תכלית הבקשה לביטול פסק-הדין היא לבטל את המשפט ולהניע מחדש את גלגלי ההליך הפלילי. מכאן, כי בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית-המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית-המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש. בית-המשפט צריך להשתכנע, מתוך המסמכים המוגשים לו, כי מדובר בנסיבות מיוחדות - כאלה הנזכרות בסעיף 130(ח) - המצדיקות מתן רשות למבקש להשתתף בהליך חוזר. במסגרת בקשה לביטול פסק-הדין על הנאשם לפרוס בכתב את מכלול הטענות התומכות בבקשתו. הדבר דומה, בשינויים המחויבים, לדרך שבה נדונה בקשה לרשות ערעור המוגשת לבית-המשפט העליון בענייני תעבורה [...] גם במקרה זה אין בידי המבקש זכות קנויה להליך נוסף בעניינו במסגרת ערעור שני. עליו לשכנע את בית-המשפט, במסגרת הבקשה בכתב, כי יש בידו נימוקים טובים המזכים אותו לכך.

לסיכום, הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש. לאחר שיעיין בית-המשפט בבקשה הוא מוסמך לדחותה על סמך הדברים האמורים בה בלבד".

14. גם בעפ"ת (מחוזי חי') 50876-08-15 ליאון נכבאר נ' מדינת ישראל (נבו 18.10.2015) נקבע בעניין זה כי **"על מנת שביהמ"ש יבטל פסק דין שניתן בהיעדר, עליו להתרשם, על סמך החומר שבפניו, כי דין ענייני היה מביא לזיכוי הנאשם. לצורך הוכחת טענה זו היה על המבקש לפרט ולצרף את כל התצהירים והראיות הרלוונטיות לבקשה לביטול פסה"ד ולא להמתין או לצפות כי ביהמ"ש יבטל את פסק הדין על מנת לאפשר הוכחת טענות המערער."**

15. בעניינינו לא נטענה כל טענה המעלה חשש לעיוות דין ובטח שלא הצביע המבקש על שיקולים כבדי משקל. ב"כ המבקש טען לכשלים בכתובת נסיבות הדו"ח ואכיפת העבירה, אך כאמור לא טען דבר בנוגע לביצועה או אי ביצועה. כמו כן המבקש, חרף טענותיו לכשלים בדו"ח, כלל לא פעל לצירוף הדו"ח לצורך הוכחתו ואף לא צרף תצהיר בו טען כי לא אחז או השתמש בטלפון: **"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו". ... "על כל**

הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (נבו 25.3.2018)).

16. לנוכח האמור לעיל, הבקשה נדחית .

ניתנה היום, ד' כסלו תשפ"ו, 24 נובמבר 2025,
בהעדר הצדדים.